

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-07-40060 ורניקוב נ' הליכות חיים

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

תובעת זאנה ורניקוב

נגד

נתבעת הליכות חיים

פסק דין

רקע ותמצית טענות הצדדים

1. לפני תביעה לפיצוי בסך 31,000 ₪, על פי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), בגין משלוח 31 הודעות אל הטלפון הנייד של התובעת.
2. התובעת צירפה לכתב התביעה 31 הודעות אשר נשלחו אל הטלפון הנייד שלה, ללא הסכמתה כאשר 30 מתוכן ללא אפשרות להסרה מרשימת הדיוור. אין חולק, כי ההודעות נשלחו על ידי הנתבעת, שהינה עמותה ללא מטרות רווח.
3. הנתבעת הגישה כתב הגנתה בפתח הדיון וממנו עלה, כי היא מוסד ללא מטרות רווח, וכי ההודעות נשלחו כשירות לציבור, בפעילות הניתנת חינם לציבור ולכן טענה שההודעות אינן מהוות דבר פרסומי כהגדרתן בחוק. בתמיכה לטענתה, הגישה הנתבעת במהלך הדיון את 1/1, שהינו עלון מידע ובו מגוון פעילויות העמותה, כפי שנשלחו גם בהודעות לתובעת.
4. במהלך הדיון מסר מר שוורץ, יו"ר העמותה, כי מספר הטלפון של התובעת נמסר לעמותה על ידי גב' בשם ענבל אשר בעבר הדריכה את התובעת לקראת חתונתה. התובעת אישרה היכרות עם הגב' ענבל בשנת 2013 במסגרת הדרכת כלה שנערכה במסגרת העמותה טרם נישואיה אך עמדה על כך שלא נתנה כל הסכמה לקבל הודעות מהנתבעת.

דיון והכרעה

5. השאלה הניצבת בפניי היא ההודעות שנשלחו לתובעת עונים להגדרה של "דבר פרסומי" כהגדרתו בחוק והאם הנתבעת, עמותה ללא מטרות רווח, עונה להגדרת "מפרסם".

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-07-40060 ורניקוב נ' הליכות חיים

תיק חיצוני:

6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים וראיותיהם, שמעתי את העדויות וראיתי את העתקי ההודעות שנשלחו, הגעתי למסקנה, כי התובעת הרימה את הנטל המוטל עליה, בשים לב לרמת ההוכחה הנדרשת במשפט האזרחי, לשכנע כי לא נתנה הסכמתה לקבלת הדיוור מן הנתבעת וכי חלק מההודעות שנשלחו אליה הן בעלי אופי פרסומי כהגדרתן בסעיף 30א לחוק, וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

7. סעיף 30א(א) לחוק, מגדיר מהו דבר פרסומי ומיהו מפרסם כך:

"**דבר פרסומי**" – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה;"

"**מפרסם**" – מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומי כמען להתקשרות לשם רכישתו של נוסא דבר הפרסומי, מי שתוכנו של דבר הפרסומי עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את נוסא דבר הפרסומי בעבור אחר..."

דהיינו נדרשים בשלושה תנאים מצטברים; קיומו של מסר, הפצתו המסר באופן מסחרי וכי מטרת המסר היא לעודד רכישת מוצר או הוצאת כספים בדרך אחרת.

8. בת"ק 15-06-50990 **העמותה למען עתיד טבעוני (ע"ר) 58056336 נ' יובל חרש** (2.8.15) קבע בית המשפט, כי ככלל, עמותה ללא כוונה רווח הפועלת לפרסום פעילותיה ומטרותיה, אינה בגדר "מפרסם" וההודעות הנשלחות מטעמה אינן מהוות דבר פרסומי, אך אין בכך כדי להעניק לעמותות חסינות גורפת מתביעות על פי חוק.

בת"ק 13-10-54943 **רובינס נ' עמותת תנו לחיות לחיות** (24.3.14) נקבע, כי תוכן הודעות שמטרתן קידום מטרותיה של העמותה, כמו "ששירותי המרפאה ניתנים במחירים חסרי תקדים" ובקשה לתרומה, מהווים דבר פרסומי.

9. כאמור אל התובעת נשלחו 31 הודעות על ידי הנתבעת, הראשונה ביום 15.11.16 והאחרונה ביום 6.7.17. רק בהודעה ה- 31 הייתה אפשרות הסרה, כך שרק אז עלה בידי התובעת להסיר עצמה מרשימת הדיוור של הנתבעת.

10. תוכן ההודעות שנשלחו לתובעת מתחלק לשניים, מלל שעניינו הודעה על שירות שניתן חינם (29 הודעות) ומלל שעניינו הצעה הכרוכה בתשלום (2 הודעות).

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-07-40060 ורניקוב נ' הליכות חיים

תיק חיצוני:

11. 29 הודעות היוו הזמנה לקחת חלק במגוון הפעילויות שהנתבעת עורכת שעניינן הרצאות בתחומים שונים, ללא כל עלות כספית. אני סבורה, כי הודעות אלה אינן מהוות דבר פרסומת כהגדרתה בסעיף 30א לחוק.
12. כאמור היו גם שתי הודעות אשר מזמינות את התובעת לקחת חלק בפעילות הכרוכה בתשלום; ואלה נשלחו ביום 9.2.17 אחת אחרי השנייה בזו הלשון "עלות הסעודה 110 למבוגר +12 ו-70 לילד 3-12 משרד בימים א-ה 00:00-13:00" (בשעה 09:13) וכך "החלה ההרשמה לסעודת פורים! הרישום עד ג' אדר 1.3.17 פרטים במשרד 089491924" (בשעה 10:13) (להלן: "שתי ההודעות"). אני סבורה, כי שתי הודעות אלה עונות לשלושת התנאים הקבועים בסעיף 30א לחוק ואי לכך מהוות דבר פרסומת.
13. משכך ענייננו בשאלת הפיצוי לו זכאית התובעת עבור שתי הודעות שנשלחו אליה ביום 9.2.17. האחת אחרי השנייה בקשר לסעודה בתשלום.
14. מפרסם המשגר דברי פרסומת בניגוד להוראות הסעיף, מבצע עוולה אזרחית המזכה בפיצוי בגין נזק שנגרם כאמור בסעיף 30א(ט) לחוק, או בפיצוי ללא הוכחת נזק כאמור בסעיף 30א(י) לחוק. סכום הפיצוי לפי סעיף 30א(י1) לחוק לא יעלה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד לחוק ובגובה הפיצויים יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים של אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו והיקף ההפרה.
15. ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.16) נקבע, כי נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית, וכי "כשמדובר בתביעה אישית לפי סעיף 30א(י) לחוק, סכום הפיצוי שייפסק אינו קשור בנזק שנגרם בפועל, אלא נועד כשלעצמו לתמרץ הגשת תביעות יעילות..." (פסקה 10).
16. הנתבעת הנה עמותה ללא מטרות רווח הנותנת שירות לציבור בתחום הרצאות ופעילות שונות. התובעת לא נתנה את הסכמתה לקבלת ההודעות מאת הנתבעת. ככלל ההודעות שנשלחו לתובעת אינם מהווים דבר פרסומת כהגדרתה בחוק, למעט שניים שנשלחו ביום 9.2.17, כאשר ההודעה השנייה הינה המשך האינפורמציה להודעה הראשונה. עוד יש לתת את הדעת לכך שלא הייתה אפשרות להסרה, כך שהתובעת המשיכה לקבל, בעל כורחה, הודעות נוספות מהנתבעת ואפשרות ההסרה עמדה בפניה רק בהודעה שנשלחה אליה ביום 6.7.17 בחלוף חודשים.

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-07-40060 ורניקוב נ' הליכות חיים

תיק חיצוני:

שתי ההודעות הן דבר פרסומת המזמינות את התובעת להוציא כספים עבור ארוחה, אך אין מדובר בפרסום לרכישת שירותי הסעדה לבית עסק שזה עיסוקו אלא ארוחה הנערכת אצל הנתבעת כחלק מהפעילות הנערכת אצלה.

17. איני מקבלת טענת הנתבעת, כי התובעת יכלה בכל שלב לפנות אליה ולבקש את הפסקת משלוח ההודעות, זאת כשהיא עצמה לא איפשרה זאת. וממילא ברע"א גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.14) נקבע, כי המחוקק לא הטיל על התובע חובה שבדין להקטין את נזקו, למעט הדרישה הבסיסית לנהוג בתום לב.

יש טעם לפגם בהתנהלותה של הנתבעת עת לא אפשרה לתובעת להסיר עצמה מרשימת התפוצה של הודעות אלה, שהרי מטרתו של החוק הוא למנוע את ההטרדה הנלווית להודעות הנשלחות שוב ושוב לאדם שלא נתן הסכמתו לכך. יחד עם זאת, התרשמתי מדברי נציגי הנתבעת שהופיעו בפניי, כי הופקו הלקחים וממילא עוד טרם שהוגשה התביעה ניתנה האפשרות להסרת התובעת מרשימת הדיוור.

18. לנוכח תכלית החוק שהינה הרתעה יעילה ואכיפה בנסיבות קונקרטיות ולא למטרת ענישה, בהתחשב בהיקף ההודעות, בכך שבתוכן ההודעות לא ניתן היה להסיר את התובעת מרשימת הדיוור של הנתבעת, התביעה מתקבלת בחלקה. על הנתבעת לשלם לתובעת סך של 1,500 ₪, בצירוף אגרת בית משפט בסך 310 ₪ והוצאות משפט בסך 200 ש"ח, וזאת בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור בתוך 15 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, א' אדר תשע"ח, 16 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

אדנקו סבחת- חיימוביץ, שופטת

